

Mercan
ÜZÜMCÜ

KÖYDE 1 YIL

Mevsimlerden yaz.. Yıl 2019.
bu yıl köye taşınmışık. Yaz olduğu için
hava sıcaktı.

Üzerimde -en sevdiğim
üstlerden- dondurmali kısa kollu üstüm
vardı. Buraya çok kar yağarmış ve
okulda hiç 15 tatil olmamış.

İstanbul'da Babama bazen
sorardım. Köyde okullar nasıl? Diye.
Cevabı şu olurdu:

Eskiden tahtalar siyahtı. Tahta
kalemi yerine tebeşirle yazardık. Sıralar
sizinki gibi ahşaptı ama siyah renkteydi.
Sobamız vardı. Sobanın karşısında
görevli. Her gün bir öğrenci sobada
yakmak için odun getirirdi.

Sizinki gibi eşyalarımız fazla
değildi. Bir kalem, bir silgi, bir kalemıraş,
bir çanta ve bir kitabımız vardı, dedi.

Ihlamur Çorbası

Okul Başlıyordu.
Heyecanlıydım.

Eşya almak üzere kırtasiyeye gittik. İstanbul'daki kırtasiyeye hiç benzemiyordu. Babamın dediği gibi çok az eşya vardı. Oyuncak olarak da sadece bez bebek ve tahta araba vardı.

Okul başlamıştı. Babamın dediği gibi ben eve döndükten sonra çimenliklere oturup ihlamur çorbası içerdim.

Dedem bir salıncak yapmıştı, ağaçta. Ihlamurumu içtikten sonra sallanırdım.

Bir keçim vardı. Tavuktan yumurta alıyordum. Hep inek vardı. Süt sağıyordum. Cıvcivim vardı. Adı Güneş. Onun çok oynuyordum.

Evde en sevdiğim şey sobanın başında kışın çorba içmekti.

Bu yıl köy çok eğlenceli geçti.